

C/2024/3318

3.6.2024

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederländerna) den
2 april 2024 – brottmål mot S.A.H.**

(Mål C-235/24, Niesker ⁽¹⁾)

(C/2024/3318)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Part i det nationella målet

S.A.H.

Ytterligare deltagare i rättegången: Openbaar Ministerie

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet domstol, i den mening som avses i artikel 267 FEUF jämförd med artikel 8.2–4 och artikel 9 i rambeslut 2008/909/RIF ⁽²⁾, tolkas så, att det även omfattar en för ändamålet utsedd nationell domstol – som inte är den behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 i rambeslutet – som i ett skriftligt förfarande i princip utan den dömda personens medverkan uteslutande prövar de rättsfrågor som avses i artikel 8.2–4 och artikel 9 i rambeslutet.
2. Ska artikel 47 i stadgan tolkas så, att när det vid ett sådant förfarande för erkännande som avses i rambeslut 2008/909/RIF ska göras en bedömning av de faktorer som avses i artikel 8.2–4 och artikel 9 i detta beslut, och bedömningen har anförtrotts en för ändamålet utsedd nationell domstol i den verkställande staten, måste den dömda personen utöver möjligheten att uttrycka sin inställning i den utfärdande staten enligt artikel 6.3 i rambeslut 2008/909/RIF även ha tillgång ett effektivt rättsmedel i den verkställande staten?

För det fall dessa frågor ska besvaras jakande:

3. Ska artikel 47 i stadgan mot bakgrund av rambeslut 2008/909/RIF tolkas så, att det vad gäller tillgången till ett effektivt rättsmedel i den verkställande staten är tillräckligt att den dömda personen kan yttra sig skriftligen, antingen före domen och beslutet om erkännande eller efter det att beslutet om erkännande har fattats i form av en omprövning av den ursprungliga domen?

och

4. Ska artikel 47 i stadgan mot bakgrund av rambeslut 2008/909/RIF tolkas så, att en dömd person som inte har tillräckliga ekonomiska medel och som behöver hjälp för att faktiskt kunna utnyttja möjligheten att få sin sak prövad inför domstol ska beviljas rättshjälp i den verkställande staten, även om detta inte föreskrivs i lag?
5. Ska kriteriet i artikel 8.3 i rambeslut 2008/909/RIF tolkas så, att det vid ändring av påföljden eller åtgärden på grund av att påföljdens art är oförenlig med den verkställande statens lagstiftning, ska göras en bedömning av vilken åtgärd som med all sannolikhet skulle ha utfärdats av domstolen i den verkställande staten om rättegången hade hållits i den verkställande staten eller ska det, i förekommande fall genom att begära kompletterande upplysningar, göras en bedömning av den faktiska efterlevnaden av åtgärden i den utfärdande staten?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande av brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT L 327, 2008, s. 27).

6. På vilket sätt och i vilken utsträckning ska utvecklingen och uppgifter från tiden efter beslutet om erkännande beaktas vid den verkställande statens eventuella omprövning av förbudet mot straffskärpning i artikel 8.4 i rambeslut 2008/909?
-